

Bilag 1.10 – TØNOSÆR – Særbidrag - ej forskudsvist udlagt – Norge

1. FORDRINGSTYPEN

1.1 Beskrivelse af fordringstypen

Fordringstypen omfatter fordringer på enkeltstående ej forskudsvist udlagte norske underholdsbidrag i form af særbidrag, som den bidragspligtige skal betale til bidragsmodtageren oveni det ordinære bidrag, jf. § 67, 2. led i den norske lov om barn og foreldre (barnelova), lov 1981-04-08-7 sidst ændret 11. juni 2021 (herefter ”den norske barnelova”).

Den norske betegnelse for særbidrag har udviklet sig gennem tiden, hvorfor man vil støde på betegnelser "særtilskot", "særtilskudd" og slutteligt "særbidrag" ved gennemgang af retsgrundlaget.

Særbidrag udgør rimelige og nødvendige udgifter for børn, som både er under og over 18 år, der ikke kan indeholdes i normalbidraget, f.eks. udgifter til konfirmation, briller, tandeftersyn, lejrskole, m.v., jf. den norske barnelova § 67, 2. led og rundskriv til den norske barnelova kap. 8-9.

Fordringshaver har oplyst, at de fordringer, der er omfattet af fordringstypen TØNOSÆR, udgør særbidrag til helt eller delvis dækning af afholdte udgifter, der kan relatere sig til både en enkelt dato eller strække sig over flere datoer (periode). Fordringshaver har dog oplyst, at oplysninger om perioden ikke i alle tilfælde fremgår af afgørelsen. Det er derfor aftalt, at særbidrag, som er omfattet af samme afgørelse, udgør én selvstændig fordring, der kan oversendes samlet til inddrivelse, uanset at særbidraget skal dække udgifter, der er afholdt over en periode, f.eks. særbidrag til dækning af udgifter til tandeftersyn, der er foretaget på flere forskellige datoer.

Fordringstypen omfatter alene særbidrag, der er fastsat ved afgørelse fra NAV (Arbejds- og velferdsetaten), idet fordringshaver har oplyst, at der ikke indtil videre ses at være modtaget fordringer fra Norge på baggrund af aftaler mellem en bidragsmodtager og bidragsbetaler.

Gældsstyrelsen beregner **ikke** inddrivelsesrenter af fordringer omfattet af fordringstypen. Dog kan Norge beregne og oversende renter til inddrivelse af fordringer omfattet af fordringstypen, såfremt der er hjemmel hertil. Eventuelle renter skal oversendes til inddrivelse i særskilte oprettede fordringstyper.

Der forekommer **ikke** medhæftere på fordringer omfattet af fordringstypen.

De fordringer, der er omfattet af fordringstypen TØNOSÆR, vil i det følgende benævnes som ”norske særbidrag”.

Retsgrundlaget er nærmere beskrevet i afsnit 2.

1.2 Afgræsning af fordringstypen

Fordringstypen omfatter ikke følgende (ikke udtømmende opstilling):

Fordringstypenavn og kode	Omfatter følgende bidrag og lande	Omfatter følgende lande
TØFAÆGT – Ægtefællebidrag – Fordringstype A	Løbende bidrag til ægtefæller.	Frankrig, Nederlandene og Schweiz.
TØFBÆGT – Ægtefællebidrag – Fordringstype B	Løbende bidrag til ægtefæller.	Letland og Tyrkiet.
TØFALØB - Underholdsbidrag, børn og familie – Fordringstype A	Løbende underholdsbidrag til børn og familie.	Frankrig, Belgien, Portugal, Spanien, Nederlandene, Litauen og Schweiz.
TØFBLØB - Underholdsbidrag, børn og familie – Fordringstype B	Løbende underholdsbidrag til børn og familie fra Slovakiet og Tyrkiet. Fordringstypen omfatter tillige ej forskudsvis udlagte underholdsbidrag til børn og familie fra Letland.	Slovakiet, Tyrkiet og Letland.

Fordringstypenavn og kode	Omfatter følgende bidrag og lande	Omfatter følgende lande
TØISLØB - Underholdsbidrag til børn - Island	Løbende underholdsbidrag til børn. Fordringstypen omfatter tillige uddannelsesbidrag.	Island.
TØISSÆR – Særbidrag til børn - Island	Underholdsbidrag i form af særlige bidrag (særbidrag), som den bidragspligtige skal betale til bidragsmodtageren. Særbidrag udgør betaling af udgifter ved barnets dåb, konfirmation, køb af briller, retning af tænder, som følge af sygdom, begravelse eller i anden særlig anledning.	Island.
TØFILØB - Underholdsbidrag til børn - Finland	Løbende underholdsbidrag til børn. Fordringstypen omfatter ikke uddannelsesbidrag, idet fordringshaver har oplyst, at de ikke har modtaget sådanne til inddrivelse.	Finland.
TØSELØB – Underholdsbidrag til børn - Sverige	Løbende underholdsbidrag til børn. Fordringstypen omfatter tillige uddannelsesbidrag.	Sverige.
TØNOLØB – Underholdsbidrag til børn – Norge	Løbende underholdsbidrag til børn. Fordringstypen omfatter tillige uddannelsesbidrag.	Norge.
TØTYÆGT – Ægtefællebidrag - Tyskland	Løbende bidrag til ægtefæller.	Tyskland.
TØTYLØB - Underholdsbidrag til børn - Tyskland	Løbende underholdsbidrag til børn. Fordringstypen omfatter tillige uddannelsesbidrag.	Tyskland.

Fordringstypenavn og kode	Omfatter følgende bidrag og lande	Omfatter følgende lande
TØPOÆGT – Ægtefællebidrag - Polen	Løbende bidrag til ægtefæller.	Polen.
TØPOLØB – Underholdsbidrag til børn og familie - Polen	Løbende underholdsbidrag til børn, uddannelsesbidrag samt familiebidrag.	Polen.
TØCZUND - Underholdsbidrag til børn og familie – Tjekkiet	Løbende underholdsbidrag til børn og familie.	Tjekkiet.
TØUKÆGT – Ægtefællebidrag – Storbritannien	Løbende bidrag til ægtefæller.	Storbritannien.
TØUKLØB – Underholdsbidrag til børn – Storbritannien	Løbende underholdsbidrag til børn.	Storbritannien.
TØSILØB – Underholdsbidrag, børn og familie – Slovenien	Løbende underholdsbidrag til børn, herunder uddannelsesbidrag, og løbende underholdsbidrag til familie.	Slovenien.
TØHULØB – Underholdsbidrag til børn og familie – Ungarn	Løbende underholdsbidrag til børn og familie.	Ungarn.
TØROLØB – Underholdsbidrag til børn og familie – Rumænien	Løbende underholdsbidrag til børn og familie.	Rumænien.
TØATLØB – Underholdsbidrag til børn - Østrig	Løbende underholdsbidrag til børn. Fordringstypen indeholder tillige uddannelsesbidrag.	Østrig.
TØEELØB – Underholdsbidrag til børn og familie – Estland	Løbende underholdsbidrag til børn og familie.	Estland.
TØLVLØB – Underholdsbidrag til børn – forskudsvis udlagt – Letland	Forskudsvis udlagte underholdsbidrag til børn, som Administration of the Maintenance Guarantee Fund (herefter ”Fonden”) har udlagt.	Letland.

Fordringstypenavn og kode	Omfatter følgende bidrag og lande	Omfatter følgende lande
TØAULØB –Underholdsbidrag til børn – Australien	Løbende underholdsbidrag til børn.	Australien.
TØSOUHB - Udenlandske underholdsbidrag, sagsomkostninger	Sagsomkostninger, der dækker de udgifter, som den tabende part skal erstatte modparten, som sagen har påført denne i forbindelse med behandling af sager om underholdsbidrag ved udenlandske domstole. Fordringstypen kan kun anvendes, såfremt sagsomkostningernes eksistens og størrelse er fastslået i dommen.	Norge, Sverige, Tyskland, Polen, Slovakiet og Litauen.
TØNOGEB – Fastsættelsesgebyr - Norge	Fastsættelsesgebyr i forbindelse med NAVs (Arbejds- og velferdsetaten) fastsættelse af afgørelse om børnebidrag eller efterfølgende ændring heraf.	Norge.

2. DET RETLIGE GRUNDLAG

2.1 Det retlige grundlag for norske særbidrag

NAV kan pålægge en forælder, der ikke opfylder forsørgelsespligten over for sit barn, at udrede bidrag til barnets underhold, jf. § 66 i den norske barnelova. Forældre kan endvidere pålægges at udrede særbidrag, som den bidragspligtige skal betale til bidragsmodtageren oveni normalbørnebidraget, jf. § 67, 2. led i den norske barnelova.

Fordringshaver kan efter ansøgning opkræve de underholdsbidrag, der er fastsat af NAV på vegne af den bidragsberettigede, jf. §§ 5 og 30 i den norske lov om innkrevning av underholdsbidrag mv. (bidragsinnkrevingsloven), LOV-2005-04-29-20 sidst ændret 22. december 2021 (herefter ”bidragsinnkrevingsloven”), og § 2, stk. 1, 1. pkt., jf. § 1, stk. 1 i lovebekendtgørelse 2019-08-07 nr. 769 om opkrævning af underholdsbidrag.

2.1.1 Den norske barnelova

Af § 66 i den norske barnelova fremgår:

”Foreldra sin skyldnad til å fostre barnet.

Foreldra skal bere utgiftene til forsyting og til utdanning av barnet etter evne og givnad og etter dei økonomiske kåra til foreldra, når barnet sjølv ikkje har midlar til det. Innbyrdes har begge foreldre skyldnad til å skyte til det som trengst etter evne. (...)”

Af § 67 i den norske barnelova fremgår:

”(...) Til særlege utlegg så lenge underhaldsplikta varer, kan foreldra påleggjast å yte særtilskot. Det er eit vilkår at utlegga er rimelege og naudsynste og ikkje går inn under dei utgiftene som det løpande fostringstilskotet skal dekke. Krav om særtilskot må setjast fram innan eit år etter at dei særlege utlegga kom på. Departementet kan ved forskrift gje utfyllande reglar om særtilskot. (...).”

Af s. 37 ff. i Rundskriv til barnelova kap. 8-9 fremgår:

”Særtilskudd kommer i tillegg til det ordinære barnebidraget. Som eksempler kan vi nevne utgifter i forbindelse med konfirmasjon, utgifter til briller og tannregulering.(...) Nettoutgiftene skal fordeles forholdsmessig mellom foreldrene ut fra deres inntekter. (...) Utgiftene foredeles forholdsmessig mellom foreldrene etter prinsippene i kostnadsmodellen (se under § 71). Det vil si at den bidragspliktige skal betale en viss andel av utgiftene, men aldri mer enn 5/6 av utgiftene.

Eksempel på utregning av særtilskudd:

Den bidragspliktige har et årlig inntektsgrunnlag på 980 000 kroner. Bidragsmottakeren har et årlig inntektsgrunnlag på 180.000 kroner. Barnet har ingen inntekt. Faktiske dokumenterte og aksepterte nettoutgifter til tannregulering er 5000 kroner.

Etter en forholdsmessig fordeling av utgiftene blir forholdstallet 0,845, det vil si at den bidragspliktige skal betale 84,5 prosent av utgiftene. Dette tilsvarer 4225 kroner. Den

bidragspliktige skal likevel aldri skal betale mer enn 5/6 av utgiftene. Det tilsvarer 4167 kroner. Særtilskuddet settes til 4167 kroner. ”

2.1.2 Forskrift om særtilskot

Departementet har ved særskilt forskrift fastsat yderligere regler om særbidrag, jf. § 67, 2. led: Forskrift om særtilskot, FOR-2003-01-15-121, senest ændret ved 2017-12-19-2242 (herefter ”det norske forskrift om særtilskot”).

Af det norske forskrift om særtilskots § 1 fremgår:

”Foreldra kan påleggjast å yte særtilskot dersom det oppstår særlege utlegg. Det er eit vilkår at utgiftene er rimelege og nødvendige, og ikkje går inn under dei utgiftene som det ordinære fostringstilskotet skal dekkje.

Dersom foreldra ikkje blir samde om å halde ei markering av konfirmasjonen saman, kan begge foreldra påleggjast å yte særtilskot til den andre forelderen si markering. ”

Af det norske forskrift om særtilskots § 2 fremgår:

”Særtilskot blir fastsett av tilskotsfuten på grunnlag av dei faktiske utgiftene som blir dokumenterte. Det kan ikkje påleggjast særtilskot dersom utlegget er lågare enn fullt tilskotsforskot per månad etter forskotteringslova.

Særtilskot skal fastsetjast slik at dei dokumenterte nettoutgiftene blir fordelt mellom foreldra etter storleiken på inntekta deira etter forskrift om fastsetjing og endring av fostringstilskot. Særtilskot skal ikkje reduserast for samvær. Det skal ikkje fastsetjast særtilskot dersom den tilskotspliktige manglar full bidragsevne. Der foreldra held to markeringar av konfirmasjonen som fell tett saman i tid, skal særtilskotet fastsetjast som eit nettobidrag.

Tilskotsfuten sitt vedtak kan klagast inn for næraste overordna organ eller det organ som Arbeids- og velferdsdirektoratet bestemmer. ”

Af den norske forskrift om særtilskots § 3 fremgår:

”Særtilskot skal betalast i ein samla sum. Særtilskot kan likevel betalast i terminar dersom utlegget skal gjerast opp slik.”

2.2 Overdragelse af fordringer til inddrivelse

Den nordiske inddrivelseskonvention af 23. marts 1962 mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige om inddrivelse af underholdsbidrag, som ændret ved overenskomst af 25. februar 2000 (herefter ”den nordiske inddrivelseskonvention”), er tiltrådt af både Norge og Danmark. Ved denne fuldbyrdelseskonvention har de nordiske lande forpligtet sig til at anerkende, opkræve og inddrive underholdsbidrag umiddelbart på grundlag af bidragsafgørelser fra andre nordiske lande. Konventionen finder anvendelse på anmodninger om inddrivelse af underholdsbidrag, der hviler på et norsk bidragsdokument, jf. den nordiske konventions art. 1.

Inddrivelsen af underholdsbidrag oversendes til Danmark, når den bidragspligtige er bosiddende i Danmark, jf. den nordiske inddrivelseskonventions art. 1 og 2, og fordringen inddrives efter de i Danmark gældende regler, jf. den nordiske inddrivelseskonventions art. 4.

Betingelserne for inddrivelse findes i lovbekendtgørelse nr. 6 af 7. januar 2022 om inddrivelse af gæld til det offentlige (herefter ”gældsinddrivelsesloven”), der gælder for opkrævning og inddrivelse af fordringer med tillæg af renter, gebyrer og andre omkostninger, der opkræves eller inddrives af det offentlige, jf. gældsinddrivelseslovens § 1, stk. 1, 1. pkt.

Det følger også af gældsinddrivelseslovens § 1, stk. 1, 1. pkt., at underholdsbidrag, som fordringshaver opkræver på vegne af andre, inddrives efter gældsinddrivelsesloven.

Det er restanceinddrivelsesmyndigheden, der forestår inddrivelse af fordringer, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1 og 2. Restanceinddrivelsesmyndigheden er told- og skatteforvaltningen, jf. § 2 i bekendtgørelse nr. 188 af 9. marts 2020 om inddrivelse af gæld til det offentlige (herefter ”gældsinddrivelsesbekendtgørelsen”). Det er i dag Gældsstyrelsen, som er det offentliges restanceinddrivelsesmyndighed, og som har ansvaret for samt varetager inddrivelsen af gæld til det offentlige.

Fremgangsmåden ved overdragelse af fordringer til inddrivelse er beskrevet i gældsinddrivelseslovens § 2.

Beregning og opgørelse af fordringer og udsendelse af opkrævninger m.v. forestås af fordringshaver eller den, der på vegne af fordringshaver opkræver hovedfordringen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 2, 1. pkt.

Fordringer overdrages til Gældsstyrelsen, når betalingsfristen er overskredet, og sædvanlig rykkerprocedure forgæves er gennemført, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 3, 1. pkt.

Inden overdragelse af fordringer til inddrivelse hos Gældsstyrelsen skal fordringshaver eller den, der på vegne af fordringshaver opkræver hovedfordringen, som hovedregel skriftligt underrette skyldneren om overdragelsen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 4, 1. pkt.

Uanset ovenstående kan fordringshaver efter en konkret vurdering til enhver tid anvende fordringstypen til oversendelse af fordringer til inddrivelse efter konventioner, der giver adgang hertil. F.eks. i de tilfælde hvor anmodning om inddrivelse fremsendes fra et andet land end det land, der har truffet afgørelse om betaling af særbidrag.

Nedenstående skema indeholder en oversigt over, hvilke fuldbyrdelseskonventioner de enkelte landes anmodning om inddrivelse anerkendes efter.

Land	Underholdspligtforordningen	Haagerkonventionen af 1973	Haagerkonventionen af 1958 (gælder for børnebidrag men ikke for ægtefælle- og familiebidrag)	Den nordiske inddrivelseskonvention
Norge	Nej	Ja	Ja	Ja
Sverige	Ja	Ja	Ja	Ja
Finland	Ja	Ja	Ja	Ja
Island	Nej	Nej	Nej	Ja
Tyskland	Ja	Ja	Ja	Nej
Polen	Ja	Ja	Nej	Nej
Letland	Ja	Nej	Nej	Nej
Litauen	Ja	Ja	Nej	Nej
Estland	Ja	Ja	Nej	Nej
Østrig	Ja	Nej	Ja	Nej
Nederlandene	Ja	Ja	Ja	Nej
Frankrig	Ja	Ja	Ja	Nej

Land	Underholdspligtforordningen	Haagerkonventionen af 1973	Haagerkonventionen af 1958 (gælder for børnebidrag men ikke for ægtefælle- og familiebidrag)	Den nordiske inddrivelseskonvention
Belgien	Ja	Nej	Ja	Nej
Portugal	Ja	Ja	Ja	Nej
Spanien	Ja	Ja	Ja	Nej
Storbritannien	Nej (Udtrådt af EU)	Ja	Nej	Nej
Schweiz	Nej	Ja	Ja	Nej
Tjekkiet	Ja	Ja	Ja	Nej
Slovenien	Ja	Nej	Nej	Nej
Ungarn	Ja	Nej	Ja	Nej
Slovakiet	Ja	Ja	Ja	Nej
Rumænien	Ja	Nej	Nej	Nej
Australien	Nej	Ja	Nej	Nej
Tyrkiet	Nej	Ja	Ja	Nej

3. FORÆLDELSESREGLER

Forældelse er en ophørsgrund. Det betyder, at fordringen ophører, når en bestemt tidsfrist er udløbet, uden at kreditor forinden har foretaget de foranstaltninger, som kræves for at afbryde forældelsen.

Norge og Danmark er begge omfattet af den nordiske inddrivelseskonvention, der dog ikke ses at regulere spørgsmålet om, hvorvidt det er norske eller danske forældelsesregler, der skal anvendes ved inddrivelsen. Der forefindes ikke andre regler herom, hvorfor det ud fra udfyldende lovvalgsregler antages, at når den bidragsberettigede bistås med opkrævning af underholdsbidrag, vil det være reglerne i det land, hvor underholdsbidraget blev fastsat, der er gældende for fordringsforholdet. For fordringer omfattet af fordringstypen TØNOSÆR er det således de norske forældelsesregler, der finder anvendelse.

I Norge gælder lov om foreldelse av fordringer, LOV-1979-05-18-18, med senere ændringer (herefter ”forældelsesloven for Norge”), som foreskriver, at loven finder anvendelse på fordringer på underholdsbidrag, jf. § 6 i forældelsesloven for Norge.

Den ordinære forældelsesfrist for fordringer på norske særbidrag på baggrund af afgørelser fra NAV fremgår af følgende bestemmelser i forældelsesloven for Norge:

Af § 2 i forældelsesloven for Norge fremgår:

"(Fristens længde.)

Den alminnelige foreldelsesfrist er 3 år."

Af § 21, 2. i forældelsesloven for Norge:

"Blir fordringen bindende fastslått ved rettsforlik, dom eller annen avgjørelse som nevnt i §§ 15 eller 16, løper en ny foreldelsesfrist på 10 år fra den dag da rettsforlik er inngått, dom er avsagt eller annen avgjørelse er truffet, eller fra den dag da fordringshaveren tidligst kan kreve å få oppfyllelse. Oppnår fordringshaveren avgjørelse som nevnt uten at fordringen blir bindende fastslått, er den nye foreldelsesfristen 3 år. Det samme gjelder tvist om krav mot den offentlige forvaltning som bringes inn for Stortingets ombudsmann for forvaltningen, om ombudsmannen uttaler kritikk etter lov 22. juni 1962 nr. 8 om Stortingets ombudsmann for forvaltningen § 10 annet ledd og ber forvaltningsorganet behandle saken på ny. Fordring på senere forfalt rente eller selskapsutbytte foreldes likevel etter §§ 2 og 3, og senere forfalt terminytelse etter § 6."

Fordringer, som er omfattet af fordringstypen TØNOSÆR, forældes således efter reglerne i forældelsesloven for Norge.

Endvidere fremgår følgende af forældelsesloven for Norge vedrørende suspension i forbindelse med inddrivelse i en fremmed stat:

Af § 17, nr. 3 forældelsesloven for Norge fremgår:

"For krav som skal inndrives i fremmed stat, avbrytes foreldelse ved at det settes fram begjæring om inndrivelse overfor vedkommende myndighet her i riket eller i den fremmede stat i samsvar med lov eller overenskomst mellom statene om inndrivelse i den fremmede staten."

3.1 Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt

§ 3, 1. led i forældelsesloven for Norge:

"(Fristelis utgangspunkt.)

1. Foreldelsesfristen regnes fra den dag da fordringshaveren tidligst har rett til å kreve å få oppfyllelse."

Forældelsesloven for Norge § 3, 1. led, bruker ikke begrebet "forfaldstid", men i stedet sætningen "*den dag da fordringshaver tidligst har rett til å kreve å få oppfyllelse*", hvilket antages at være sammenfallende med "forfaldstiden". Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt er derfor sammenfallende med forfaldsdatoen.

Det retlige grundlag tager ikke eksplicit stilling til forfaldsdatoen for fordringer på norske særbidrag. Uden anden angivelse anses forfaldsdatoen for en fordring generelt at være den dag, hvor en fordringshaver tidligst kan kræve betaling for den pågældende fordring, jf. herom i afsnit 4.8.

Fordringshaver har oplyst, at forfaldsdato som udgangspunkt ikke vil fremgå af afgørelsen fra NAV, hvorfor det er aftalt med fordringshaver, at forfaldsdatoen fastsættes til datoen for afgørelsen. Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt regnes fra datoen for afgørelsen, uanset en eventuel betalingsfrist måtte være fastsat i afgørelsen.

Af § 17, nr. 3 i forældelsesloven for Norge fremgår dog, at "*For krav som skal inndrives i fremmed stat, avbrytes foreldelse ved at det settes fram begjæring om inndrivelse overfor vedkommende myndighet her i riket eller i den fremmede stat i samsvar med lov eller overenskomst mellom statene om inndrivelse i den fremmede staten.*" Forældelsen er således suspenderet så længe, at fordringen er under inddrivelse i en fremmed stat – i dette tilfælde Danmark.

3.2 Forældelsesfristens længde

For fordringer, der er omfattet af denne fordringstype, gælder en 10-årig forældelsesfrist, jf. § 21, 2. led i forældelsesloven for Norge, jf. ovenfor.

Af § 21, 2. led, fremgår, at forældelsesfristen er 10 år, såfremt fordringen "*bliver bindende fastslått (...)*". Det antages, at den 10-årige forældelsesfrist forudsætter, at både fordringens tilblivelse og størrelse er fastslået i afgørelsen, for at fordringen er omfattet af den 10-årige forældelsesfrist. Fordringshaver har oplyst, at fordringens tilblivelse og størrelse altid vil fremgå af afgørelsen fra NAV. Skulle fordringens tilblivelse og størrelse **ikke** være bindende fastslået, antages det, at der i stedet gælder en ny 3-årig forældelsesfrist, jf. § 21, 2. led i forældelsesloven for Norge.

Fordringshaver har ansvaret for, at fordringshaver kun foretager en ændring/opdatering af fordringens forældelsesdato, såfremt dette sker i overensstemmelse med reglerne om forældelsesafbrydelse i henhold til forældelsesloven for Norge. Det bemærkes, at fordringens forældelse er suspenderet så længe, at fordringen er under inddrivelse i Danmark, jf. nærmere afsnit 3.1.

Det er aftalt, at fordringshaver kan oversende fordringer med en registreret forældelsesdato, der ligger senere end 10 år fra forfaldsdatoen (datoen for afgørelsen), såfremt fordringshaver eller Norge har foretaget afbrydelse eller suspension af forældelsesfristen under opkrævningen af fordringen, der medfører en ændring/opdatering af forældelsesdatoen.

4. STAMDATAFELTER

På baggrund af det retlige grundlag for fordringstypen og på baggrund af fordringshavers opkrævningspraksis angives i det følgende fordringshavers og Gældsstyrelsens fælles forståelse af, hvad fordringshaver skal registrere i de obligatoriske stamdatafelter for at sikre en korrekt og lovlig inddrivelsesproces.

4.1 Beløb

Fordringshaver skal i dette felt anføre fordringens beløb (restgæld) på tidspunktet, hvor fordringen oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Beløbet er ikke nødvendigvis sammenfaldende med hovedstolen, idet beløbet kan være lavere end hovedstolen.

Beløbet må **ikke** indeholde renter og gebyrer.

Eksempel:

En fordrings hovedstol er 6.000 kr. Der er afdraget 1.000 kr. under opkrævningen hos fordringshaver, inden fordringen oversendes til Gældsstyrelsen. Fordringshaver skal i feltet "Beløb" angive 5.000 kr.

4.2 Hovedstol

Fordringshaver skal i feltet anføre fordringens oprindelige pålydende.

Fordringshaver har oplyst, at fordringerne normalt ikke overstiger 6.000 kr.

Feltet ”Hovedstol” skal udfyldes med maksimalt 6.000 kr. Såfremt beløbet overstiger 6.000 kr., vil fordringen blive sendt til manuel godkendelse i høringsportalen.

Fordringshaver har oplyst, at Norge ikke oplyser fordringens oprindelige hovedstol i forbindelse med oversendelsen af fordringen til fordringshaver. Det er derfor aftalt med fordringshaver, at hovedstolen udfyldes med det restancebeløb, som Norge har oplyst, udgør restancen.

For fordringer på norske særbidrag skal hovedstolen således udfyldes med det restancebeløb, som Norge har oplyst ved oversendelsen til fordringshaver.

Hovedstolen er ikke nødvendigvis sammenfaldende med beløbet, idet hovedstolen kan være højere end beløbet.

Hovedstolen må **ikke** indeholde renter og gebyrer.

Eksempel:

En fordring modtages med en restgæld på 6.000 kr. i henhold til en restanceopgørelse fra udlandet. Der er efter modtagelsen af restanceopgørelsen fra udlandet afdraget 1.000 kr. under opkrævningen hos fordringshaver, inden fordringen oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen. Fordringshaver skal i feltet ”Oprindelig hovedstol” angive 6.000 kr.

4.3 Fordringsart

Feltet anvendes til angivelse af, hvilken status fordringshaver ønsker, at fordringen skal have hos Gældsstyrelsen. Dette angives ved oversendelse.

Feltet skal således angive, at fordringen oversendes med henblik på inddrivelse.

4.4 Fordringstypekode

Feltet anvendes til angivelse af den kode, som karakteriserer den pågældende fordringstype.

For fordringer på norske særbidrag skal fordringshaver således angive fordringstypekoden TØNOSÆR.

4.5 Beskrivelse

Feltet er et fritekstfelt, som anvendes til at beskrive relevante aspekter af fordringen, som ikke er omfattet af øvrige stamdatafelter.

Af hensyn til kravet om, at skyldner skal kunne identificere fordringen, er feltet obligatorisk for denne fordringstype. Indholdet af dette felt vil blive brugt i de breve, Gældsstyrelsen sender til skyldner. Derfor må feltet ikke indeholde personoplysninger som fx det fulde CPR-nr. (xxxxxx-xxxx) og fulde navne, fornavn(e), eventuelle mellemnavn(e), efternavn(e) og adresse(r) på andre end skyldner selv.

Det er aftalt, at fordringshaver i beskrivelsesfeltet angiver barnets fødselsdato, dvs. de første 6 cifre i cpr-nummeret, som identifikation. Såfremt fordringen udspringer af en bidragspligt, der vedrører tvillinger, trillinger etc., der har samme fødselsdato, angives der udover fødselsdatoen et individuelt løbenummer.

4.6 Fordringsperiode

Felterne anvendes til angivelse af starttidspunkt og sluttidspunkt for en fordring (herefter benævnt ”periode start” og ”periode slut”), og perioden imellem er den periode, som fordringen dækker over (herefter angivet ”periodens længde”).

Fordringens periode følger ikke eksplicit af det retlige grundlag.

Fordringshaver har oplyst, at fordringer, som er omfattet af fordringstypen TØNOSÆR, udgør særbidrag til hel eller delvis dækning af afholdte udgifter, der kan relatere sig til både en enkelt dato (”punkt i tid”) eller strække sig over flere datoer (periode). Fordringshaver har dog oplyst, at oplysninger om perioden for de afholdte udgifter, som særbidraget helt eller delvis skal dække, ikke i alle tilfælde fremgår af afgørelsen eller aftalen. Det er derfor aftalt, at perioden for norske særbidrag ikke angives.

Felterne ”Periode start” og ”Periode slut” skal **ikke** udfyldes.

4.7 Stiftelsesdato

Feltet ”Stiftelsesdato” anvendes til at anføre datoen for stiftelsestidspunktet, der generelt defineres som tidspunktet for den retsstiftende begivenhed, det vil sige det tidspunkt, hvor fordringen opstår, jf. obligationsretlige principper.

Torsten Iversen, Obligationsret, 1. del, 6. udgave, 2019, side 153, definerer stiftelsestidspunktet således:

”En fordring anses i almindelighed for stiftet, når den eller de retsstiftende kendsgerninger er indtruffet, dvs. når kontrakten er indgået, når skaden er sket eller når berigelsen er indtruffet.”

Stiftelsesdatoen følger ikke eksplicit af det retlige grundlag.

Fordringshaver har oplyst, at fordringens stiftelsesdato ikke fremgår af afgørelsen. Det er derfor aftalt med fordringshaver, at feltet ”Stiftelsesdato” skal udfyldes med datoen for afgørelsen for NAV’s afgørelse.

4.8 Forfaldsdato

Forfaldsdatoen er det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kan kræve fordringen betalt. Det følger af den almindelige obligationsret, at et krav forfaldstidspunkt er straks, medmindre andet følger af lovgivningen, aftalen eller omstændigheder i øvrigt, jf. Iversen, Torsten: Obligationsret del 1, 6. udg., 2019, Djøf Forlag, s. 157ff.

Forfaldsdatoen fremgår ikke eksplicit af det retlige grundlag.

Fordringshaver har oplyst, at forfaldsdatoen som udgangspunkt ikke fremgår af afgørelsen fra NAV, hvorfor det er aftalt med fordringshaver, at forfaldsdatoen fastsættes til datoen for afgørelsen.

Fordringshaver skal derfor udfylde feltet ”Forfaldsdato” med datoen for NAV’s afgørelse.

Forfaldsdatoen er dermed sammenfaldende med stiftelsesdatoen.

4.9 Sidste rettidige betalingsdato

Begrebet ”sidste rettidige betalingsdato” defineres i obligationsretten almindeligvis som den dag, da skyldnerens pligt til at erlægge sin ydelse indtræder. Feltet skal derfor angive det seneste tidspunkt, som skyldner kan betale fordringen, uden at skyldner anses for at være i misligholdelse. Hvis skyldner er indrømmet løbedage, vil sidste rettidige betalingsdato være en senere dato end forfaldsdagen.

Sidste rettidig betalingsdato kan være fastsat efter lov, men kan også være aftalt individuelt mellem fordringshaver og skyldner eller fastsat ensidigt af fordringshaver. I feltet skal der angives den juridisk korrekte sidste rettidige betalingsdato. Hvis der foreligger en særlig situation, fx hvis der er givet henstand eller aftalt betalingsordning, er det den sidste rettidige betalingsdato, der følger af henstanden eller betalingsordningen, der skal angives i feltet. Det bemærkes, at rykkerskrivelser ikke udskyder sidste rettidige betalingsdato. Sidste rettidige betalingsdato i rykkerskrivelsen skal dog være overskredet, før fordringen må sendes til inddrivelse.

Fordringshaver har oplyst, at fordringshaver – når fordringen modtages fra udlandet – altid gennemfører en opkrævningsproces forud for, at fordringen oversendes til inddrivelse. Fordringshaver fastsætter som led i opkrævningsprocessen en ny sidste betalingsfrist overfor skyldner.

Det er aftalt, at fordringshaver udfylder feltet ”Sidste rettidige betalingsdato” med den af fordringshaver fastsatte dato. Feltet udfyldes således med den dato, der svarer til den sidste dag, hvorpå betaling anses for rettidig i Danmark. Dog skal fordringshaver ved udfyldelse af den sidste rettidige betalingsdato være opmærksom på, at datoen ikke kan ligge før en eventuel sidste rettidige betalingsdato, der måtte fremgå af grundlaget for særbidraget.

4.10 Identifikation af skyldner

Feltet anvendes til indberetning af information om skyldner. Entydig identifikation kan ske ved angivelse af CPR-nr. eller AKR-nr. for de fysiske personer, som hæfter for fordringen.

Skyldner skal identificeres som den forælder, der skal betale underholdsbidraget, jf. den norske barnelovs § 66.

Feltet ”Identifikation af skyldner” skal derfor udfyldes med CPR-nr.

Hvis skyldner ikke har et CPR-nr., skal fordringshaver rette henvendelse til Gældsstyrelsen med anmodning om et AKR-nr. Fordringshaver skal i disse tilfælde angive dette AKR-nr.

4.11 Forældelsesdato

Fordringshaver skal i dette felt normalt anføre den dato, hvor fordringen forældes. Forældelsesdatoen er udtryk for den sidste dag, hvor fordringen er retskraftig. Det er ikke den oprindelige forældelsesdato, som skal anføres, men den forældelsesdato, der gælder på det tidspunkt, hvor fordringen oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Fordringshaver skal som hovedregel angive den dato, der ligger 10 år fra forfaldsdatoen (datoen for afgørelsen), hvis tilblivelse og størrelse er skriftligt fastslået i en afgørelse, idet der i så fald vil gælde en 10-årig forældelsesfrist, jf. § 21, 2. led i forældelsesloven for Norge.

Hvis forældelsesdatoen udløber på en norsk helligdag, lørdag, søndag eller en dag, der efter lovgivningen ligestilles med en helligdag, forlænges fristen til den førstkommende hverdag, jf. § 29, stk. 2 i forældelsesloven for Norge.

Fordringshaver har oplyst, at Norge oplyser datoen for fordringens forældelse, når fordringen oversendes til fordringshaver. Feltet ”Forældelsesdato” skal derfor som udgangspunkt udfyldes med den dato, som Norge har oplyst.

Forældelsesdatoen udfyldes således med den sidste dag, hvor fordringen er retskraftig.

4.12 Domsdato og forligsdato

Feltet ”Domsdato” og ”Forligsdato” skal **ikke** udfyldes for denne fordringstype.

5. REGLER I INDGANGSFILTERET I NYMF

I NyMF er et indgangsfiler med en række regler, som de oversendte fordringer skal bestå, før fordringerne kan blive lukket ind og modtages i inddrivelsessystemet, jf. nærmere i Aftalen. Filterreglerne er blevet til efter en fælles proces mellem fordringshaver og Gældsstyrelsen, og aftalens parter er enige om, at filterreglerne sikrer, at der altid oversendes korrekt information om fordringer, der oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Filterreglerne består af nogle indholdsbase­rede og referencebase­rede regler. De indholdsbase­rede adgang­regler opsætter grænseværdier for et konkret stamdatafelt. De referencebase­rede adgang­regler ved­rører relationen mellem stamdatafelter. Indgangsfilteret vil give fordringshaver en fejlkodebesked om, at fordringen ikke kan accepteres, hvis en indholdsbase­ret eller referencebase­ret regel ikke er overholdt.

Regel	Filterregler for TØNOSÆR (Norske sær­bidrag, ej forskudsvist udlagte underholds­bidrag)	Konsekvens hvis reglen ikke overholdes
R_1_1	For­dringsartkoden skal være "INDR" eller "MODR"	For­dringen afvises
R_1_2	For­dringen skal altid være en hovedfor­dring	For­dringen afvises
R_2_1	For­ældelsesdato skal være udfyldt	For­dringen afvises
R_2_3a	For­ældelsesdato skal tidligst ligge 10 år efter For­falds­dato	For­dringen afvises
R_2_3	For­ældelsesdato skal senest ligge 10 år efter For­falds­dato uden hensyn til FOKO-luk­kedage	For­dringen sendes i høring
R_3_1	For­ældelsesdato skal ligge senere end eller være lig med modtagelses­dato hos Gælds­styrelsen	For­dringen afvises
R_4_1	Oprindelig hovedstol skal være større end 0 kr. (dog tillades 0-for­drin­ger)	For­dringen afvises
R_4_2	Oprindelig hovedstol skal være mindre end eller lig med 6.000 kr.	For­dringen sendes i høring
R_4_4	Beløb skal være større end eller lig med 0 kr.	For­dringen afvises
R_4_7	Oprindelig hovedstol skal være større end eller lig med beløb til inddri­velse	For­dringen afvises
R_5_1	For­falds­dato skal ligge forud for modtagelses­dato	For­dringen afvises
R_5_2	Sidste rettidige betalings­dato skal ligge forud for modtagelses­dato	For­dringen afvises
R_5_3	Stiftelses­dato skal ligge forud for modtagelses­dato	For­dringen afvises
R_6_1	Sidste rettidige betalings­dato skal tidligst ligge samtidig med For­falds­dato	For­dringen afvises
R_6_3 R_6_4	For­falds­dato skal ligge samtidig med Stiftelses­dato	For­dringen afvises
R_7_1	Stiftelses­dato skal være udfyldt	For­dringen afvises
R_7_2	For­falds­dato skal være udfyldt	For­dringen afvises
R_7_3	Sidste rettidige betalings­dato skal være udfyldt	For­dringen afvises
R_7_9	Periode start må ikke være udfyldt	For­dringen afvises
R_7_10	Periode slut må ikke være udfyldt	For­dringen afvises
R_7_11	Beskrivelses­felt skal være udfyldt	For­dringen afvises
R_7_12	Hverken doms­dato eller for­ligs­dato må være udfyldt	For­dringen afvises